

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Epiphanii, Salaminae Cypri Episcopi: ex Annalibus C. Baronij fideliter (explosis mendacijs quibus ea quæ extat apud Metaphrasten scatet) conscripta: Exceßit ex humanis circa annum Domini 404. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

re cuncta præter spẽ quæ sancti erant integra
perere, ipsumque loculum, totius expertem
miræ, vt aurum crederes de fornace productũ,
purgatum non corruptum. Fulsit præterea mul-
tis alijs præcipuæ sanctitatis miraculis, quæ tan-
tamque præclara sunt, vt Tullianis etiam in-
solent ingenijs & eloquentiæ.

Insigne mi-
raculum, de-
clarans, quã
cura sint
Deo, etiam
ossa sancto-
rum eius.

VITA S. EPIPHANII, SALAMINAE*
Cypri Episcopi : ex Annalibus C. Baronij fideliter
(explois mendacijs quibus ea quæ extat apud
Metaphrasten se atet) conscripta; Excessit ex hu-
manis circa annum Domini 404. ætatis suæ 92.
cum sedisset annos plus minus 43.

*Constantie
Tol. 4. & 34

Beretus Epiphanius propè Besanducem Pa-
rum, in tractu Eleutheropolitano sitũ, pa-
rentibus rusticanis ortus, in eodem vitæ
genere colendo se collocavit : qui ab ineunte æ-
tate monachis præstantissimis institutus, & in
Aegypto longissimo tempore eadem de causa
veritatis, in disciplina monastica, cum apud AB-
gyptios, tum apud Palæstinos illustrissimus ha-
bitus est. Vndè & Pater monasterij in eiusdem B-
leutheropolis vicinia constitutus, B. Hilarione
monachorum præclarissimo familiarissimè v-
sus est: cuius & encomium breui epistola con-
scripsit. D. Hieronymo quoque optimè notus: cui
& postea magno fuit consuetudinis & amicitia
vni coniunctus.

12. Maij.
Patria & ge-
nus eius.

Et quidem eo tempore quo adhuc iuuenis
in Aegypto moraretur, infamis illa Gnostico-
rum hæresis, supersticio execrabilis vigebat;
parumque abfuit, quin & ipse blanditijs
illius sectæ foeminarum fuerit irretitus:
qui

A Gnosticis
hæreticis
pellicitur
qui castitatem
repudiabāt.

Episcopus
Salami-
az Cypri.

Epiphanius
clarus toto
orbi.

Inuise Eusebium
Episcopum Ver-
cellensem
extorrem.

Quantus fu-
erit etiam a-
pud Aria-
nos.

Decernat et
Appollina-
ristis semi-
ludis.

qui diuina fultus gratia liber exiens, eos latitan-
tes circiter octoginta denunciavit loci illius
Episcopis; quorum studio iidem infames hæ-
retici ex ciuitate expulsi fuere. Postea quo-
que apud Cyprios non minore gloria fuit: apud
quos electus est primariæ vrbis totius insule E-
piscopus. Vndè in vniuerso propè Orbis vetera-
rum est maximam nominis celebritatem conse-
cutus. Cum siquidem in multitudine hominum,
& in vrbe ampla, eaque maritima sacerdotio
funderetur, ob præstantiam virtutis, qua etiam
negorijs ciuilibus occupatus vsus est, breui tum
ciuibus, tum peregrinis cuiusque nationis notus
factus est; illis quidem, vt qui eum coram vidi-
sent, eiuique piæ vitæ fecissent periculum hinc
autem, vt qui illis idem de eo narrantibus, silentem
adiunxissent. Reperitur porrò Eusebium Italici
Episcopum vrbis Vercellensis à Constantio Im-
peratore ob fidem Catholicam fugatum ac Sey-
thopoli in Palæstina exulantem cum alijs eo
profectus inuississe ac consolatus esse. Quin de
reueritus intantum est ipse Valens Imperator
Arianus cum suis, ipsum Epiphanium, ore iam
omnium celebratum ob virtutes insignes; vt
tempore acerbissimæ istius excitatæ persecu-
tionis: eum cum cæteris, Orthodoxis exilio
damnare ausus haud fuerit. Tantæ enim vete-
rationis semper fuit: vt regnantes hæretici ig-
nominiam suam putarent, si talem virum
persequerentur. Vndè Antiochiæ quandoque
constitutus cum ramis & germinibus Apollina-
naristarum (quorum Antistes erat Vitalis, pie-
tissimus olim vir) acerrimè congressus est: eoque
summo studio ad vnitatem Ecclesiæ Catho-
licæ reducere, contentionesque sedare, ac licet
duri-

mittere allaboravit. Audior verò qui viri hu-
 mili sancti Acta conscripserit, Ioannes nomine, qui
 de se eius comitem fuisse in AEGYPTO tradit, de
 eodem ait, disputasse cum Hierace hæresiarca
 ipsam quæ divino miraculo mutum reddidisse
 restatur, eadem quæ pœnitenti usum linguæ re-
 stituisse. Verùm scierim dum a choreis esse men-
 dacem, n. u. traque fixisse: quod enim ad Hiera-
 cem spectat, necdum natus Epiphanius erat,
 quando Hierax in AEGYPTO docebat. Accedat
 de his testis ipse Epiphanius, qui Hieracem mox
 post Manetem ordine ponit, etiam antè Mele-
 tium et que Arium; de quæ ipso pluribus agens,
 nihil penitus de miraculo vel pœnitentia Hie-
 racis habet: hoc quidem minimè prætermis-
 set, quod in primis exigebat argumenti ratio e-
 narrari.

Missa est autem paulò post Legatio à Magi-
 strato & Clericis Ecclesiæ Suedrorum in Pam-
 philia ad sanctum Epiphanium, qua petierunt
 de fide Catholica eius litteris plenius instrui &
 informari. Extant binæ eodem argumento ab
 eisdem ad ipsum datæ litteræ. Quibus ille ac-
 ceptis, epistolam reddidit, imò commenta-
 rium, quem librum Ancoratum nominavit; e-
 ruditorum quidem; continentem cum fide Catho-
 lica hæresum omnium confutationem. Cur
 autem librum de fide nominaverit Ancoratum,
 ita ipse alibi inter alia ait: Libro imposuimus
 Ancorati nomen: Etenim quemadmodum exi-
 gua mens nostra valuit per DEI auxilium, ex
 universa scriptura doctrinæ DEI veritatem
 congregantes, velut Ancoram his qui volunt
 sanctam Patrum fidem Apostolicam quæ ac Pro-
 pheticam, & ab initio usque huc in sancta DEI
 Eccle-

Legatio mis-
 sa ex Pam-
 philia ad E-
 piphanium.

Hæres. 69.

Ecclesia prædicatam, clarè proposuimus, quo quis contineatur & muniatur &c.

Monachi Sy-
ri cōsulunt
Epiphaniū
eumque lau-
dibus cele-
brant.

Similiter & Primores Archimandritæ in Syria apud Chalciden habitantes, Acacius, nimirum & Paulus, miserunt Epistolam ad sanctum Epiphanium, qua petierunt conscriptum librum de hæresibus ad se mitti, quem nuper elaborare cœperat. Quanta verò hi Epiphanium coluerint obseruantia, illis in primis verbis indicant: At quandò via intercepta est per infirmitates & ærumnas corporales, non potuimus ipsi proficisci, & ad pedes tuos præuolui &c. ubi & videre licet priscum morem cultus & uenerationis etiam Abbatum ad pedes Episcoporum se prostrandi; & paulò post: Confitemur enim non solum nos, sed etiam omnes, quod in hoc sæculo nouum te Apostolum & præconem Dominus excitauit, Ioannem nouum, & prædicantem quæ debent seruari ab his qui cursum hunc propositum habent &c. Reddidit autem ad eundem ipse Epiphanius litteras una cum libro, quas & præfationem totius operis esse uoluit, & inter alia rationem affert, cur Panarium, nempè Casulam medicam, uoluerit nuncupari, egregiè planè opus, & Catholicæ Ecclesiæ valde proficuum. Interfuit quoque Concilio Romano sub Damaso Papa celebrato, ob quasdam Ecclesiarum dissensiones, ibidem à S. Paula Eustochij matre hospitio officiosissime susceptus. Quæ illius & Paulini Antiochenæ urbis Episcopi accensa uirtutibus, per momenta patriam deserere cogitabat, non domus, non familiæ, non possessionum, non alicuius rei quæ ad sæculum pertinet, memor, sola (si dici potest) & incommitata ad eremum Antoniorum atque Paulorum pergere

Paula Romana accēditur uirtutibus Epiphani.

egrediebatur, tandem que exacta hyeme, aperto mare, ad ecclesias Episcopis, & ipsa vocatum eis ac desiderio nauigauit.

Post illud, propè, tempus fuere Epiphanio haud exigua controuersia cum Ioanne Hierosolymorum Episcopo, occasione haeresum Originis, quas ille vna cum Ruffino, Palladio, Isidoro Presbytero, & alijs compluribus defendendas ac propagandas infeliciter susceperat, à quo & varias subindè passus est calumnias. Et quidem hic Iohannes ex monacho, sed secta Macedoniano, abdicata haeresi, spe illectus Episcopus; illo tandem potitus, postea Originis errorum patroni atque Originistarum fautorem sese exhibuit: eamque ob causam aded infensus fuit illi aduersarij S. Epiphanio, vt nullam praetermiserit occasionem eidem molestiam negotiumque facessendi. Prima verò quam arripuit ansam contra Epiphanium agendi fuit, quod eum Paulinianum fratrem S. Hieronymi Presbyterum ordinasse in terminis suae Diocesis (iniuste tamen) affirmaret. Tantae tamen nihilominus apud plebem Hierosolymitanam aestimationis erat vir sanctus, vt cum quodam tempore ibidem in Ecclesia contra Originis haeresim concionem haberet; ad eum innumera omnis aetatis & sexus turba conflueret: offerens paruulos, pedes deosculans, simbrias vellens &c. Vbi considerandus venit antiquus mos osculandi pedes Episcoporum: vt non aded miretur quis, cum viderit fideles osculari pedes summi Pontificis.

Dissensio-
nes inter E-
pipha. & Io-
an. Episc.
Hierosoly-
morum.

Quantus fu-
erit apud
Hierosoly-
mitanos.

Quam anti-
quus mos o-
sculandi pe-
des Episco-
rum.

Ceterum quandoquidem vita illa Epiphaniij, quam recitat Metaphrastes, scateat erroribus plane deliris, ijsque egregie refutentur ab Illustris-
simo

Acta S. Epi-
phanij apud
Metaphra-
sten & alios
suius fidei.

Obitus eius.

S. Epiphani-
sanctitate &
miraculis
celebris.

Insignia eius
scripta.

De Divin.
lect. c. s.

simo C. Baronio, eò remittimus prudentem le-
ctorem: præstare censentes pauca certa multis
incertis commentitij sive. Certus autem Domini
annus quo obierit ignoratur; iam decrepitem
verò ætate ipsam ab humanis defuisse iudica-
tum est: quadrienniumque suprâ quadragente-
simum haud eum excessisse constat. Atque cele-
bris in Ecclesia vixit virtutibus clarus, spe-
ctatus ubique scientia, Zeloque potissimum li-
dei Catholicæ & munificentiâ in pauperes com-
mendatus. post obitum quoque clarissimum E-
piphaniij nomen extitit: & pluribus miraculis
nobilitatum: relatum illud tum à Græcis tum
etiam à latinis inter sanctos, anniverſaria me-
moria celebrandum. Eius vultus imago à Cypri-
us suis expressa, cum alijs sacris imaginibus in
Ecclesia in eius perpetuus honoris monumen-
tum erecta, custodita, & veneratione digna habi-
ta fuit. Quod verò ad eius scripta pertinet præ-
ter Panarium & eiusdem Epitomen, & Ancho-
ratum, & de Gemmis libros, & res gestas S. Hie-
larionis, quorum est certa mentio apud S. Hiero-
nymum & alios: eiusdem quoque nominæ acti-
tulo notantur libri de Mensuris atque ponderi-
bus, nec non de vita & obitu SS. Prophetarum.
Meminit Cassiodorus editum à S. Epiphanio Co-
mentarium in Canticum canticorum. Eius-
dem nominis clarissimi viri, alijs
diversis temporibus claruere
in Oriente & occi-
dente.

DI 1.